

Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Savjetnik za Sloveniju: Ivo Prančić

Izdavač:
Zlati ajngel d.o.o. Varaždin
Gajeva 15, 42000 Varaždin
telefon: 042 212 702, info@ajngel.hr

Za izdavače: Darko Sačić
Urednik i dizajn kataloga: Darko Sačić
Predgovor: Ružica Eterović
Fotografije: Mio Vesović
Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin
Naklada: 200 primjeraka

www.ajngel.hr

A
J
N
G
E
L

I V A N
M A R K O V I Ć



O S O B N A I Z L O Ž B A

Svaka je izložba umjetnika manje ili više obojana osobnim, ali trenutak u kojem se on odluči da je takvom imenuje podrazumijeva spremnost i hrabrost da na neki način u većoj mjeri stoji iza nje. Stoga prvo naklon umjetniku.

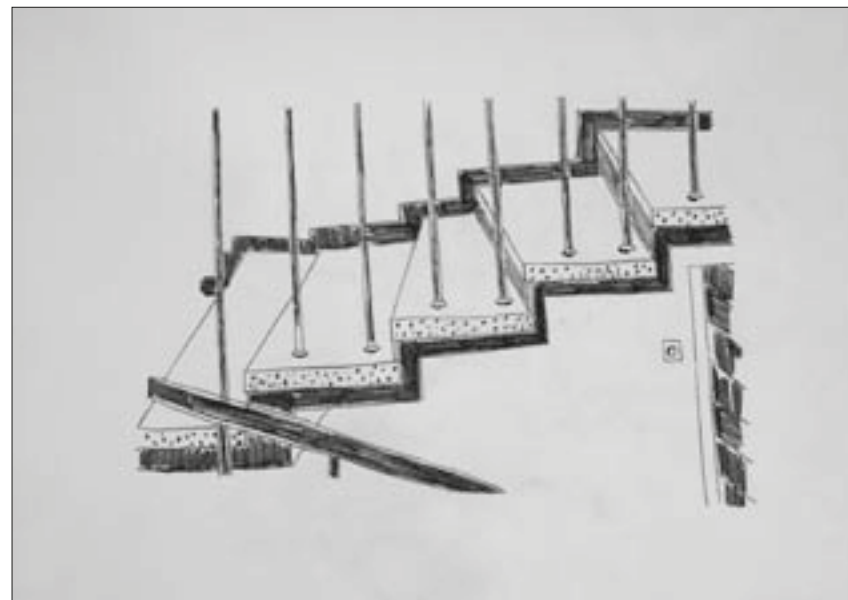
Motiv(i) bolnice, Klaićeve bolnice, u kojoj je Ivan proveo solidan dio svog djetinjstva već dulje mu ne daju mira, kako to već biva s formativnim, a osobito ne sasvim prorađenim iskustvima. Da je nešto prefenciozniji, a manje djetinji kao umjetnik, rekao bi da su se motivi sami htjeli realizirati. On je međutim svjestan svoje odluke da ih uobličí, podjednako uvjetovane nedostatkom kakvih drugih motiva koji bi mu se nametnuli i potrebnim odmakom, uzrokovanim protokom vremena od iskustava bolnice (ima li nužno razlike).

U dosadašnjim se izlaganjima Ivan, poznat kao dijete u duši, šali i motivu, samo parcijalno bavio tim, recimo to *nedoraslim* dijelovima sebe, kao na primjer - nezajažljivoj ljubavi prema jednostavnim ugljikohidratima, u čemu prednjaci palačinka (izložba *Dodi na palačinku*) te omiljenim crtežom iz najranijih dana (*rad Medo*).

Ovom serijom radova dolazi do razvidnog pomaka; djetinji aspekt se tematizira u sklopu konkretnog, vremenski i prostorno vrlo odredivog i određenog iskustva, što se razlaže na petnaestak motiva više no konkretnog zajedničkog nazivnika, koji sadrži ime poznate zagrebačke bolnice i samoga autora. Koliko god konkretnost i sveobuhvatnost nisu svojstveni dosadašnjem izričaju ovog umjetnika (barem ne u ovoj mjeri), ovo iskustvo mu je, pošto neprijeporno organsko (pa i doslovce) te formativno, malo reći svojstveno.

Je li time što Ivanov rad, uslijed uranjanja u djetinjstvo pokazuje dosad u njega neviđenu posvećenost motivu, pa i neka druga "svojstva odraslih" predstavlja nešto kao Ivanov paradoks ili je riječ o savršeno logičnoj činjenici da je Ivan zaista i odrastao toliko da se sa sigurne udaljenosti približi najranjivijem djetetu od djece u sebi, pitanje je koje je u ovom trenutku dovoljno postaviti.

Motiv bombe, postavljen u središte izlaganja, predmet je iz mašte ondašnjeg dječaka, svjedok njegove nemoćne sračbe i snažne želje. Veliki Ivan je sada čini velikom, centralnom, ne bi li simbolički ispunio san malenom prethodniku - ova je bomba za to sasvim primjerena, jer velika je kao želja djeteta i bezopasna kao što to bolest nekad nije mogla biti.



Ž I V O T O P I S

Ivan Marković rođen je 12.02.1988. u Zagrebu. Završio Školu primijenjene umjetnosti i dizajna 2007. godine. Diplomirao slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u klasi prof. Zoltana Novaka 2014. Godine. Sudjelovao na nekoliko samostalnih i više skupnih izložbi. Živi i radi u Zagrebu.